

LAIVAS

No. 41. Metai V

Spalio (Oct.) 10, 1925

LTSR vaist.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

EFEZ. 4, 23-28.

MATO 22, 1-14.

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmanymo dvasią ir apsilvirkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todel, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rustinatės, tai nenusidekite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rustybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevagia; te-užsiima velyk darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

Malda į Saldž. Jėzaus širdį.

Atverk man, Saldžiausias Jėzau, savo švenčiausiąją širdį! Apreikšk josios paslėptas grožybes; suvienyk mane su savo švenčiausia širdimi amžinai. Visi mano širdies troškimai ir plakimai, kurienuisilpsta nei miege, teesie mano meilės pareiškimas Tau, tekalbie Tau nuolatai: "Aš Tave myliu!" Priimk mano mažutėlį triusą ir suteik man malonės sunaikinti nudėmės sunkybę, kad galėčiau Tave garbinti ir šlovinti danguje amžinai. Amen.

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sunui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirenčiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ukį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrė jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirustino ir nusiuntęs savo kariuomenę sunaikino annos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tad į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo. Karalius įėjo pasižiūrėti sėdėjusiųjų už stalo ir pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau kaip čia įėjai neturėdamas vestuvių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktų, bet maža išrinktųjų.

R a ž a n č i u s .

Ražančius yra tokia malda, kurioje apmąstoma Išganytojaus gyvenimo 15 paslapčių ir prie kiekvienos paslapties kalbama vienas "Tėve mūsų" ir dešimtis kartų "Sveika Marija". Tai yra labai lengva ir kilni malda. Ją gali kalbėti kiekvienas: ligonis, darbininkas, keliauninkas, neregys, bemokslis. Žmogus šitoje maldoje be didelio proto įtempimo, kartodamas paprastus maldos žodžius, savo mintimis seka Išganytojo paslaptis ir savo budu jas apmąsto. Jisai čia randa suraminimo savo gyvenimo varguose ir semia Dievo malonių, reikalingų jo nemirtingos sielos išganymui. Ražančiaus kalbėjimas yra šv. Tėvų apdovanotas dideliais atlaisinimais. (Žiurėk "Laivo" No. 39).

Ražančius yra labai sena malda. Senovėje ražančių ne taip kalbėjo, kaip šiandien kad žmonės kalba. Pirmutinioje krikščionybės amžiuose tyrininkai, kalbėdami tam tikras maldas, vartojo akmenėlius arba šiupulėlius. Pavyzdžiui Paulius tyrininkas buvo pratęs kiekvieną dieną kalbėti tam tikrą maldą 300 kartų. Jisai buvo susirinkęs 300 šiupulėlių, kurių pagalba skaičiuodavo savo kalbamas maldas.

Vėliau panašų maldos būdą randame pas vienuolius, kurie vartodavo surazgytą virvutę — kiek ant virvutės mazgų, tiek maldų; jie ta sumazgyta virvute persijuosdavo. Šitas paprotys neišnyko, nes dar ir šiandien Rytų apeigų vienuoliai nešioja persijuosę tąsias

sumazgytas virvutes, pavaduojančias jiems ražančių. Pas juos tikrai vyskupai tevartoja ražančių, primenantį jiems vienuolinio gyvenimo užduotį — tobulybės siekimo reikalingumą. Vakarų Bažnyčioje vienuoliai, ypatingai vienuolės, vartoja ražančių senovės papročius, prisegdami jį prie juostos.

Žodis "ražančius" paeina iš lotynų kalbos "rosarium" ir reiškia rožių rinkinį arba vainiką. Lotyniškai vainikas vadinasi "corona", iš kur lietuvių kalboje atsirado žodis karunka. Ražančius angliškai vadinamas "beads", kas reiškia maldą. Slavai ražančių vadina "vervica", kas lietuviškai reiškia virvę, kurios mazgais skaičiuojamos kalbamos maldos; rusai ražančių vadina "čotki" — skaitmens.

Senovėje ražančius buvo vadinaimas "pater-nosters". Lotyniškai "Pater Noster" reiškia "Tėve Mūsų". Kadangi ant kiekvieno mazgo buvo kalbamas "Tėve Mūsų", tai ir vardas iš čia buvo paimtas.

Ne vien tikrai "Tėve Mūsų" buvo kalbama ant ražančiaus, bet ir kitokios maldos. Rytų apeigų vienuoliai kalbėdavo dvejomis maldelėmis — padėkos ir atpildos. Padėkos maldelė štai kaip skambėjo: "Viešpatie Jėzau Kristau, gyvojo Dievo Sunau ir gyvasis Žodi, per savo nekaltai pradėtos Motinos ir visų šventųjų užtarymą, pasigailėk ir išganyk mus!" Atpildos maldelė buvo trumpesnė: "Viešpatie Jėzaus Kristau, Die-

vo Sunau, pasigailēk manęs nusidējēlio!” Šitų maldų kalbėjimas buvo reiškiamas ir išoriniu budu — giliu galvos palenkimu arba iki žemės nusilenkimu, kakta siekiant grindis. Štai kame gludi lietuviams rusų cerkvėje žinomi “poklonai”.

Trumpiausias anų laikų ražančius buvo nuolatinis “Kyrie eleison” kartojimas. Skaitome senovės raštuose, kad šv. Tėvas Adrijonas I už suteiktas šv. Apolinaro vienuoliams dovanas 782 metais įsakė jiems kalbėti dusyk į dieną po 300 kartų “Kyrie eleison”. Tuli gali manyti, kad tai yra nesąmoninga malda. Mes turime neužmiršti, kad ir angelai danguj gieda “Šventas, Šventas, Šventas!” Kalbami žodžiai gali buti įvairūs, gražiai suderinti, bet jeigu mintis jų neseka — nekas per malda! Šitas “Kyrie eleison” maldos budas dar yra užsilikęs Rytų šalyse, pavyzdžiui pas koptus, kurie maldos metu nuolatos kartoja tuos pačius žodžius. Pas mus toji malda teuzsiliko vien šv. Mišiose ir litanijose.

Malda “Sveika Marija” yra daug vėlesnė. Pabaigoje 12 šimtmečio tebuvo kalbami dar tiktai šie žodžiai: “Sveika Marija, malonės pilnoji, Viešpats su Tavimi, pagirta Tu tarp moterų ir pagirtas tavo iščiaus vaisius”. Dabartinė malda “Sveika Marija” su savo antra dalimi randama jau daug vėliau.

Vienuolynuose už geradarius, ypatingai už mūrusius, kunigai vienuoliai laiko šv. Mišias, kiti gi vienuoliai-broliai kalba tam tikras maldas. Kaip mūsų laikais kalbamas ražančius arba ei-

nami Kryžiaus keliai, taip senovėje broliai vienuoliai kalbėdavo psalmes arba “paternoster”. Kadangi viso yra 150 psalmių, tiek pat kartų nemokantiems skaityti reikėjo kalbėti ir “Tėve Musų”. Psalmės buvo kalbamos dalimis, paprastai po 50 kasdien. Iš kur susidarė ir dabartiniai ražančiaus skaitmens 150 kartų “Sveika Marija”, arba dalimis, butent po 50. Štai kodel senovės raštuose ražančius yra dažnai vadinamas švenč. Marijos Panos psalmėmis.

Dažnai tenka išgirsti, kad ražančiaus išradėjas ir platintojas yra šv. Domininkas, gyvenęs 13 šimtetyje. Tai yra nepilnai teisinga. Joki raštai to nemini. Iki 13 šimtmečio ražančius, kaip ir mūsų laikais brevijorius, išimtinai buvo tekalbamas kunigų ir vienuolių. Pirmutiniu ražančiaus platintoju žmonių tarpe buvo kun. Alan de Rupe, vienuolis domininkonas apie 1470-1475 metus. Jisai buvo garsus pamokslininkas ir organizatorius. Savo draugų misijonierių padėdamas, jisai suorganizavo ištisas kasdien ražančių kalbančių žmonių draugijas Douai, Koelne ir kituose miestuose.

Lygiai 100 metų vėliau, kuomet 1571 metais iškilo Krikščioniškojo pasaulio karas su netikėliais turkais, Romos mieste ražančiaus draugijos suruošė ypatingą procesiją, meldamos Viešpaties Dievo pagalbos. Tą pačią dieną mušyje ties Lepanto krikščionys pergalėjo priešą. Šv. Tėvas Pius V, vienuolis domininkonas, priskaitydamas tą pergalę švenč. Marijos globai, įstatė naują šv. Ražančiaus Karalienės šventę ir

patį ražančių apdovanojo dideliais at-
laidais. Kadangi ražančiaus platinto-
jais žmonių tarpe buvo vienuoliai do-
mininkonai ir šv. Tėvas Pius V buvo
domininkonas, tai ir ražančiaus at-
laidų teikimas liko Dominikonų vienuolijos
savybėje. Daugelis šv. Tėvų jiems šią
malonę pripažino ir dar didesnėmis
malonėmis ražančiaus kalbėjimą apdo-
vanojo.

Visame pasaulyje yra žinomos dvi
Ražančiaus draugijos, butent — Amžin-
nasis ir Gyvasis Ražančius. Amžinojo
Ražančiaus draugija įsteigta 17 šimt-
metyje. Josios nariai nuskirtomis valan-

domis dieną ar naktį kalba ražančių
vienas po kito be pertraukų. Gyvojo
Ražančiaus draugija įsteigta 1826 me-
tais. Šitos draugijos nariai padalinti į
vaikikus, kiekviename po penkiolika a-
smonių, kasdien kalbančių po veną ra-
žančiaus paslaptį.

Šitos Ražančiaus draugijos turėjo
ypatingos prasmės lietuvių katalikų gy-
venime priespaudos metu. Po jų vardu
priedanga buvo atlikta daug lietuvių
tautai naudingų ir išganingų darbų, ku-
riuos savo laiku paskelbs Lietuvos at-
gimimo istorija.

J. N.

Krikščioniškas Keleivis.

Dabar jie negirdi Tavo balso, bet
ateis laikas, kada jie šauks ir niekas
jų neklausys. Į pasakas verčia Tavo
žodžius, bet taps sugrąžinti ugnin. Ta-
vo kalba išeis baisiu trenksmu, bedie-
vius ir netikėlius be susimylėjimo par-
muš.

Ką tada pasakys mokslo puikybe
išsiputęs, bei galybe sutinęs žmogus?
Ką atsakys, kada paskutinioji dūda iš-
duos balsą? kada Tu, Viešpatie mūsų
Dieve, su angelais ir arkangelais savo
galybėje apsireikši?

Tada tikrai visi nutils, kurie nieki-
no Tavo žodžius ir kurie persekioja Ta-
vo pasekėjus iš visų pusių.

Tada visi, kurie, atmetę sąžinę ir
teisybę, pasidavė tuštybėms ir paleis-
tuvavimui, susigėdins didžiausiame su-
mišime.

O bepročiai ir nelaimingieji! O pa-
siutėliai ir apjakėliai, šio pasaulio mylė-

tojai! Ką jus manote ir ką jus darote?
Kaip išsisuksite Dievo bausmės? Kodel
už tokią menką kuno užganėdinimą,
kurį taip mylite, skubinatės apturėti
amžiną bausmę? Kodel jus nebijote pra-
garo, o bijote menkiausios čionai at-
gailos? Kodel saugojatės kuno mirties,
o sielai amžinos bausmės ne vengiate?
Jeigu nesugrįšite ir nedarysite atgailos,
tos ugninės bausmės neišvengsite.

Iš baimės drebu, kad mąstau apie
paskutinę dieną ir valandą: nes Dievas
visiems bus teisus ir jau su malda jo
ištarmės ne permainsiu.

Šventas Dieve, Šventas galinga-
sis, Šventas ir Mielaširdingas Išgany-
tojau ne atiduok manęs baisiai mirčiai,
bet velyk man atgailą daryti, ydant pi-
rmiaus galėčiau savo nusidėjimus ap-
verkti, negu kad apleistu šio pasaulio
šviesą.

Kun. M. Cybelis.

N u o d ė m ė .

(MINTYS MĄSTYMU).

1. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Įsivaizduok girdįs Dievo žodžius: „Turi vardą, buk esąs gyvas, ir esi numiręs.“ (Aprėiš. 3, 1).

2. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Prašyk malonės, kad pažinęs gerai, kas tai yra nuodėmė, visa širdimi jos neapkęstumėi.

I. PUNKTAS. — Kas tai yra nuodėmė?

1. *Nuodėmė yra maištas.* Nuodėmė, tariant aplamai, yra kalba, arba veiksmas arba geidimas Dievo valiai priešingas. Yra tai Dievo įstatymo laužymas, Jo įsakymo paniekinimas. Žmogus, menkas Dievo tvarinys, darydamas nuodėmę, aukščiau stato savo norą už savo Sutvėrėjo valią. Nuodėmę darantys kesinasi sugriauti, suardyti Dievo nustatytą tvarką: jis norėtų savo gyvenime vaduotis ne aukščiausiaja Sutvėrėjo valia, bet savo žemais palinkimais.

Tuo budu nuodėmė yra tikra prasme maištas, kurį kelia menkas žemės vabalėlis prieš visagalį savo Kurėją.

Nuodėmę darantys lyg kartoja pirmojo nusidėjėlio Luciferio žodžius: „Netarnausiu!“ Delto šv. Raštas nusidėjėlį vadina piktosios dvasios sėkla. „*Kas daro nuodėmę, yra iš velnio.*“ (1 Jo. 3, 8).

Kaip tad biauri yra nuodėmė, kuria nedėkingas Dievo padaras kelia maištą prieš savo Viešpatį!

2. *Nuodėmė yra mirtis.* Dievo paties pamokyti žinome, kad kiekvieno žmogaus siela, atgimusi per krikšto vandenį, įgija pašvenčiamosios malonės, kuri yra antgamtinė sielos gyvybė. Pašvenčiamoji malonė puošia mūsų sielą, padaro ją dieviškosios prigimties dalininke ir teikia teisės prieš amžinosios laimės danguje.

Ir štai tik vienu viena mirštamoji nuodėmė pašalina iš mūsų sielos pašvenčiamąją malonę. Ir delto nuodėmė teisingai vadinama sielos mirtis. „*Ivykinta gi nuodėmė gimdo mirtį.*“ (Jok. 1, 15).

Nuodėmė naikindama antgamtinę sielos gyvybę, su ja naikina ir visą jos grožį. Siela nuodėmės sutepta pasidaro Dievo akyse pasišlykštėjimo verta. Kaip lavonas išduoda nepakenčiamo kvapo, umu laiku puva ir biaurus pasidaro, taip panašiai yra su nuodėmės paliesta siela. Ji yra biauri lyg puvantis lavonas. „*Nedorėtio kelias nuoboda Viešpačiui.*“ (Patarl. 15, 9.)

Kaip tad šlykšti yra nuodėmė!... Turėčiau nuo jos bėgti, kaip, kad bėgu nuo puvančio dvokiančio lavono...

3. *Nuodėmė yra nelaimių nelaimė.* Daug tenka žmogui nelaimių patirti šioje ašarų pakalnėje. Štai liga, kuri atima žmogui sveikatą; štai nelaimingi nuotikiai, kurie sunaikina jo turtą; štai piktas artimo liežuvis plėšia jo gerą vardą ir t. t. Bet nė viena žemės nelaimė negali susilyginti su ta nelaime, kurios atneša žmogui mirštamąjį nuodėmę.

Visos kitos nelaimės, kurios tik gali žmogų ištikti šioje žemėje, atima jam tik laikinąsias, apribuotas gerybes. Nuodėmė gi išplėšia žmogui *begalinį turtą, nes patį Dievą.* Teisingai tad nuodėmei taikoma šie šv. Rašto žodžiai: „*Jos padaryta mirtis yra pikčiausia mirtis, ir velyk mirusiųjų buveinė, kaip ji.*“ (Eecli. 28, 25).

Tad nuodėmė galima pavadinti nelaimių nelaime, begaline nelaime, nes ji mums išplėšia begalinį Dievą.

„O žmogau,“ — sako vienas pamokslininkas — „joks sutvėrimas nei pats Dievas negali įstumti tave į didesnę nelaimę, kaip kad tu save pats įstumi, sunkiai nusidėdamas.“

Kaip tad turiu neapkęsti nuodėmės ir jos saugotis, kaip didžiausios mano nelaimės! Kaip turiu sušukti su Danieliu pranašu: „*Geriau pakliuti į žmonių rankas, kaip nusidėti Dievo akyvaizdoje.*“ (Dan. 13, 22).

II. PUNKTAS. — Dievui pašvęstojo asmens nuodėmė.

1. Baisi ir biauri yra nuodėmė apskritai. Nedėkingas maištas, baisi mirtis ir begalinė nelaimė yra kiekvieno žmogaus nuodėmė. Bet ką gi sakyti apie nuodėmę asmens, kuris yra ypatingu būdu Dievui pašvęstas, apie vienuolio (ės) ar kunigo nuodėmę?

Jėzus Kristus, stovėdamas prieš Ponecijų Pilotą, tarė: *“Kuris mane tau išdavė, turi didesnę nuodėmę.”* (Jo. 19, 11). Tie Išganytojo žodžiai tinka kiekvienam sunkiai nusidėjusiam asmeniui, kurs yra Dievui pašvęstas.

Vienuolio (ės) ar kunigo nuodėmė yra kur kas didesnė, kaip paprasto krikščionies nuodėmė, nes ji yra su didesne sąmone ir žinojimu daroma, nes ją reiškiamo daugiau nedėkingumo ir neištikymybės Dievui.

2. Didesnę ir sunkesnę nuodėmę daro tas, kas turėjo daugiau apšvietimo dvasios dalykuose, nes jis negali teisintis *nežinojimu*. Bet kas daugiau gauna tos šviesos, kaip vienuolis (ė) ar kunigas? Ar gali jis (ji) pasakyti: *“nežinodamas (a) padariau?”*

O Išganytojas grąšina: *“Tarnas, kurs žinojo savo valdovo valią, bet neprisirengė ir nepadarė, kaip buvo jo valia, bus labai plakamas”*. (Lk. 12, 47).

Juo didesnė ir sunkesnė skaitoma yra nuodėmė, juo daugiau kas turi dvasinės pagalbos, nes negali teisintis *silpnybe*. — Bet kās daugiau tos pagalbos gauna, kaip vienuolis (ė) ar kunigas? Tiek maldos, tiek šv. komunijų, tiek išpėjimų, paraginimų, tiek globos iš pusės savo vyresniųjų!

Kokia tad didelė yra Dievui pašvęstojo asmens kaltė, jei nepaisydams teikiamos pagalbos, niekina visa ir sunkiai nusideda!

Nusidėjusiam sunkiai vienuoliui (ei) ar kunigui reikia pritaikinti Apaštalo Pauliaus žodžius: *“Tie, kurie buvo vieną sykį apšviesti ir paragavo dangaus dovanos, kurie pasidarė šventosios Dvasios dalininkai, paragavo taip pat gero Dievo žodžio ir busimojo amžiaus jėgų, ir tačiau nupuolė. tie patys sau kala prie kry-*

žiaus Dievo Sunų ir laiko apjuoka. ” (Žyd. 6, 4).

Argi nebaisus yra darbas Dievui pašvęstojo asmens nuodėmė, kuria jis lyg iš naujo kryžiuoja mūsų Viešpatį Jėzų?

3. Vienuolio (ės) ar kunigo nuodėmė yra ir tuo didesnė ir sunkesnė, kad mirštamai nusidėdamas jis reiškia Dievui didžiausio nedėkingumo ir laužo savo prisiegą.

a). *Nedėkingumas*. Viešpats suteikęs (vienuoliui (ei) ar kunigui) pašaukimą, iškėlė jį, padarė jį ne tik savo tarnu, bet artimiausiu prieteliu... Jam gali Viešpats pasakyti: *“Kas gi yra, ką galėčiau daugiau tau padaryti, kaip kad esu tau padaręs?”*

Tuo tarpu Dievui pašvęstasis asmuo vietoje, kad atsilyginus Jam savo karščiausia meile ir uolumu, mirštamąją nuodėmę darydamas, atsimoka Dievui maištu, panieka, šventvagyste.

Argi negalėtų stoti prieš jį pranašas Nathanas ir tarti jam žodžius, kuriuos kitados jis yra taręs Dovidui Karaliui: *“Tai sako Viešpats. Aš tave patepiau Izraeliaus karaliumi... Kodėl gi paniekinai Viešpaties žodį, kad darytumei didžių nedorybę mano akivaizdoje?”* (2 Karal. 12, 7. 9).

b). *Prisiegos laužymas*. Vienuolis (ė) ar kunigas, Dievui save visiškai pasišvęsdamas, įsirašė į Kristaus kariuomenę, iškilmingai pasižadėjo kovoti po Kristaus vėliava, prisiekė, kad eis paskui Kristų visur net ir į mirtį, kad gins Jo garbės ir platins Jo karalystę. Tuo tarpu sunkiai nusidėdamas, jis atlieka šlykščiausį išdavimo darbą, nes pereina į šetono pusę ir naudoja savo paaukštinimą, kad niekintų Viešpaties vardą.

Neįstabu, jei Dievas delto skundžiasi: *“Jei mano neprietelis būtų man piktžodžiavęs, juk bučiau nukentėjęs. Bet tu. Žmogus vienas su manim minties, mano vadās ir mano artimas, kurs valgei draug su manim saldžių valgių.* ” (Ps. 54, 13. 14. 15).

O Jėzau, nebask manęs, kaip Judą, bet pasigailėk ir dovanok! Pasižadų niekuomet Tavęs neįžeisti... Nuo šio busių ištikimas Tavo tarnas ir prietelis...

Ž I E D E L I A I

Viena Sąlyga.

Buvo graži vasara viename Adirondacks kalnų klonyje. Vieni svečiai atvykdavo, kiti grįždavo. Tarp jų buvo viena sena moteris su savo dviem gražiom dukterim. Šita maloni, meili, sena moteris buvo nepaprasto dievotumo ir gerumo. Jinai mylėjo Dievą ir savo artimą — dievotai skaitė Bibliją. Bet ji buvo persiėmus ypatingu noru išganyti tuos, kurie dar nebuvo, kaip kad jinai, apšviestos protestantų bažnyčios nariai.

Ji buvo labai gailestinga “varginiems” Romos katalikams. Savo nuoširdziame uolyme jinai apmąstinėjo jų jų nelaimę ir beveik jautėsi pranaše esanti, Dievo siūsta prasergėti juos nuo grėšiančio pavojaus.

Juo daugiau ji svajojo, tuo labiau troško progos tai padaryti. Ji pamiršo didžiū senų kalnų grožybės, plačias girias, gaivias žalias pušis, malonų žolynų dvelkimą ir medžiais apaugusių takų džiugumas. Jos vienintėlė mintis buvo — Tikėjimas! Kaip jinai galėtų kokią nors sielą į tikrąjį, kaip ji manė, dangun vedanti kelią atvesti.

Bet štai pasitaikė gera proga. Tosios apylinkės katalikų klebonas turėjo mišrią airių ir kanadiečių parapiją. Jisai pats ir gi buvo kanadietis. Nors jo bažnyčia stovėjo penkiolika mylių atstu nuo miesto, kuriame toji moteris viešėjo, visgi ji nusprendė aplankyti kleboną ir pareikšti jam savo “misiją”!

Nukeliavo. Klebonas priėmė ją labai nuoširdžiai. Nuo paprastųjų dalykų jų kalba nukrypo . tikybą.

— Ar jus žinote — tarė moteris savo visu mandagumu bei malonumu — aš daug mažiau apie tamstą, kuomet pamačiau jus savo bažnyčioje. Atleiskite man, jei aš pasakysiu, kad man labai gaila, jog toks išmintingas žmogus su visais savo žmonėmis yra nukrypęs nuo Evangelijos skaistumo (kaip mes skaitome Biblijoje) į Romos paklydimus. —

— Ar ponis esate tikra apie tai? — paklausė kunigas.

— Taip, esu tikra; kitaip nedrįsčiau kalbėti apie tokį dalyką! Taip jausdamosi, prisipažinsiu turinti tvirtą, neužgesinamą norą matyti ir jus esant tiesoje. Aš jaučiuosi, kad tai įkvėpimas — šviesa, net Šventosios Dvasios pasiuntinybė, raginanti mane atvesti jus prie Viešpaties Jėzaus. —

Kunigas pagerbė jos aiškų nuoširdumą. Jis žinojo, kad būtų nenaudinga pradėti ginčai, tad jis tarė linksmi:

— Brangi ponis! Aš tikiu, kad jus tikrai iš širdies norite mane atvesti. Jei tamsta įtikrinsite mane, kad klystu, aš pilnai klausysiu. Tik su viena sąlyga. —

— Kokia gi ta sąlyga, garbus tamsta! — užklausė nudžiugusi moteris.

— Ar jus esate kuomet nors girdeję maldelę, vadinamą “Sveika Marija”?

Moteris užsimastė.

— Taip — ji tarė — aš turėjau vieną tarnaitę savo šeimynoje, kuri buvo dievota katalikė. Man paklausus ar ji kada meldžiasi, ji pasakė, kad ji kalba “Tėve mūsų” ir “Sveika Marija”. Vienok aš niekumet į tai nesikišau. Aš manau, kad visos maldos turi kiek nors gera savyje. —

— Tikrai jos turi — tarė kunigas — ir dabar, kadangi esate girdėję apie “Sveika Marija”, aš prižadau klausyti jusų pasiuntinybės, jei tamsta prižadėsite man kiekvieną dieną atkalbėti, ar bent perskaityti tą maldele. Ar jus prižadate?

Moteris taip geidė atversti tąjį malonų kleboną, kad davė žodį kiekvieną dieną kalbėti “Sveika Marija”.

Tuomet ji pradėjo savo pasiuntinybę su visu pranašės karštumu. Jos kalbos turinys buvo tame, kad kunigas klaidžioja tamsybėse; jisai turi išeiti iš tų tamsybių besimokindamas Biblijos. Tuomet jis ir jo žmonės išvys šviesą ir pasiliuosuos iš amžinos pražuties.

Kunigas atydziai klausė, nepertraukdamas, ir mandagiai prižadėjo tikrai apmąstyti visa, ką tik ji buvo pasakiusi, ir paprašė melsti visiems savo darbams Šventosios Dvasios šviesos.

— O dabar — jis tarė — aš išlaidu savo prižadą. Aš tamstos išklausi. Lieka tik, kad jus išklausytumėte manęs. Ar tamsta prižadate kasdien kalbėti maldele “Sveika Marija”?

— Tikrių tikriausiai! — atsakė vargšė moteriškė, nudžiugusi, kad kunigas rodėsi taip giliai susidomėjęs —

Aš tikiuosi neužilgo vėl užėiti! —

— Gerasis Dievas pasigailės tamstos nuoširdžių mėginimų, brangi ponija, ir vis tiek tamsta busite išganyta, nes dirbate sulyg savo supratimų. Toji “Sveika Marija” kur nors prigis ir atneš Bažnyčiai vaisiaus. —

Jis neklydo. Vargšė senutė niekumet daugiau neatsilankė. Neįgai sirgusi, jinai nuėjo pas Dievą vis besapnuodama apie Šventosios Dvasios pasiuntinybę. Ji buvo tikrojo tikėjimo stovyje ir taip buvo teisiama gailestingojo Viešpaties. Bet ji niekumet nepamiršo prižadą atkalbėti kasdien “Sveika Marija.”

Ir štai to viso vaisiai! Jai mirus, įstabus dalykas — jos vyriausioji dukterė pradėjo ieškoti gilesnių žinių apie Katalikų Bažnyčią. Jinai rado progos patyrinėti ir jos tardymai privedė ją prie tiesos pažinimo ir prie krikšto. Šiuo laiku ji yra uoli katalikė. Josios jaunėnėji sesuo linksta į tą patį kelią, ir nė kiek neabejotina, kad ir ji paseks savo sesers pėdomis. Mirusios moteriškės nuoširdus troškimas išsipildė, tiktai visai kitokiu budu, negu kad ji tikėjosi. Tai buvo vienos sąlygos vaisiai.

K. T. V.

Katalikų Pasaulys

BENGALIJA. — Šitoje šalyje nuo dviejų metų atsivertimai į katalikybę taip dideli, kad negalima spėti naujiems krikščionims suteikti ganytojų-kunigų. Vienoje tiktai apylinkėje yra 32,000 katalikų ir 11,000 stambeldžių, laukiančių greito krikšto. “Niekuomet nuo šv. Pranciškaus Ksavero laikų, sako vietinis vyskupas, nebuda tiek atsivertimų, kiek šiais dvejis paskutiniaisiais metais.” Kaimas Udaypur, turis 1,000 gyventojų, laukia tiktai kunigo, kad galėtų priimti krikštą ir pildyti savo tikybinės pareigas. Bet esama dar vietų, kur visai nebuda dar misijonieriaus. Štai Vakaruose yra 370,000 stambeldžių, kurie dar negirdėjo šv. Evangelijos žodžio.

JAPONIJA. — Pereitą savaitę sugrįžo Europon iš Japonijos kun. Sorret, Švenč. Marijos vienuolijos viršininkas. Budamas Japonijoje turėjo progos sueiti į artymesnę pažintį su tosios šalies aukštais valdininkais. Admirolas Yamamoto kun. Sorret pristatė karalaičiui regentui, kuris kunigui už jo ir visos vienuolijos darbuotę suteikė “Tekančiosios Saulės” medalį. Pasirodo, kad ir stambeldžiai moka įvertinti kunigų vienuolių darbuotę mokslo ir gailastingumo dirvoje.

PRANCUZIJA. — Lazaristų koplyčioje Paryžiuje J. E. Kardinolas Dubois, Paryžiaus antvyskapis, laikė iškilmingas pamaldas paminėjimui 300 metų Misijų Draugijos arba Tėvų Lazaristų vienuolijos įsteigimo sukaktuves. Šią vienuoliją 1625 metais įsteigė šv. Vincentas a Paulo, garsusis gailastingumo platintojas ir visų gailastingų darbų remėjas. Iškilmėse dalyvavo daugelis visos Prancuzijos šalies ir iš kitų kraštų atvykusių arkivyskupų ir vyskupų.

BRAZILIJA. — Šv. Tėvas šioje šalyje paskyrė naujus šv. Bažnyčios ganytojus: Mourao, vienuolį salezijoną, vyskupų į Campos; Bezerra de Menez — į Barrado Rio Grande del Norte; Albuquerque Cavalcanti — į Vaulence; ir Pereira, vienuolį pranciškoną — Ma-naos.

ITALIJA. — Romos miesto didžiūrogenė subruzdo kuomet Kardinolas Vanutelli paskelbė savo pareiškimą apie moterų rubus, dėvėtinus bažnyčioje. Tasai pareiškimas buvo prikalts prie Marija Majore bazilikos durų. Tai buvo trumpas bet labai aiškus tiesos pasakymas: “Įėjimas į bažnyčią yra uždraustas toms moterims, kurios nėra tinkamai apsirengusios, reiškia toms, kurių nepridengta galva ir kurios neturi kaklą dengiančios drapanos ir ilgų rankovių.”

Visos moters, kurios atvyko bažnyčion su nuogomis krutimis ar pečiais ir be rankovių siutomis drapanomis, buvo neįleistos vidun, bet turėjo grįžti namo, kad apsirengtų sulig

Kardinolo pareiškimo drapanomis. Panašiai bus elgiamasi ir visose Italijos bažnyčiose, kadangi šv. Tėvo atsišaukimas į katalikes moters dėvėti padorias drapanas nėra pilnai sekamas. Be abejo toji drausmė bus pritaikinta ir visose kitose šalyse, kuriose moters katalikės drįsta pasnuogės eiti į bažnyčią.

ITALIJA. — Ferrara miesto katedroje kiekvieną sekmadienį dvyliką valandą budavo laikomos šv. Mišios ankštajai visuomenei. Kadangi daugelis tosios didžiūomenės moterų ir merginų, sekusių paskutiniausias plikojų pasaulio madas, katedros valdžia paskelbė spaudoje, kad štai del tos tai priežasties daugiau minėtą valandą šv. Mišių nebus. Atėjus sekmadieniui 15 minučių pirmos prigarmėjo kaip paprastai daugybė pusnuogių moteriškių iš didžiūomenės, bet rado katedros duris uždarytas. Kas pasirodė? Tas, kad toji visuomenė, kuri parėduose nusileidžia ištvirtusiam pasauliui, savo netiktai kunu, bet ir siela jam atsiduoda. Nes jeigu tosios aukštos kilmės moters būtų skaičiusios katalikiškąją spaudą, jos būtų gerai žinojusios, kad joms pamaldų tą sekmadienį ypatingą valandą nebus, ir kad reikia eiti į bažnyčią anksti su kitais žmonėmis.

LAIŠKAS IŠ JAPONIJOS.

ATRASTI KRIKŠČIONYBĖS PĖDSA-
KIAI JAPONIJOJE. Kun. J. Birraux, Pary-
žiaus misijų draugijos narys, Osakos, Japoni-
joje, katedros klebonas, Lyono laikraščiu "Mis-
sions Catholiques" parašė įdomų laišką apie
randamus Krikščionybės pėdsakus šalyj. Štai
jo laiškas:—

"Katalikų tikėjimo mokslą pirmu kartu Ja-
ponijon atnešė šv. Pranciškus Ksaveras, kuris
15 dieną rugpiučio, 1549 metais išlipo iš laivo
uoste Kagošima. Jisai gyveno Japonijoje apie
tris metus ir atvertė į katalikų tikėjimą keletą
šimtų žmonių. Jį pasekė daugybė misijonierių,
nešančių Kristaus mokslą į japonų šalį.

1559 metais kun. Vilela kartu su broliu
Laurynu, atsivertusiu japonu, įsikūrė Kyoto
mieste, tuomet Japonijos imperijos sostinėje.
Jo darbuotė buvo labai sunki. Bet po kelių me-
tų didelio vargo jam pasisekė atversti keletas
įžymių asmenų, jų tarpe ir vieną kunigaikštį
"daimy" Tagatsuki.

Tagatsuki pylis buvo pastatyta gražiam
turtینگame slėnyje tarp miestų Kyoto ir Osaka.
Tai buvo savastis kunigaikščių Takayama šei-
mynos, kuri visa 1564 metais priėmė katalikų
tikėjimą. Jo sunus gavo Justino vardą, nuo
kurio tai vardo ir tęsiasi Takayama pavardės
užrašuose.

Jisai buvo garsus visos katalikiškos Japo-
nijos istorijoje; jo valdomame krašte visi pa-
valdiniai tapo katalikais. Senovės misijonierių
užrašai priskaito į 15,000 tikinčiųjų, kurie ėmė
dalyvumą šventose Mišiose, laikytose per Vely-
kas 1581 metais.

Šitos krikščioniškos užuomazgos nelaimėi,
1585 metais Justinas Takayama buvo perkelt-
tas į Anaši, daug svarbesnį "daimyat". Dar
daugiau, 1587 metais visos Japonijos valdovu
tapo Taiko Hideyoski, kuris ir pradėjo baisius
katalikų persekiojimus. Pirmutinė jo persekio-
jimų auka buvo Justinas Takayama. Jam bu-
vo įsakyta atsižadėti savo tikėjimo arba nus-
toti visų savo turtų. Jisai neabejojo nė valan-

dėlės. Tokiu budu jisai tapo pasmerktas, nus-
todamas savo aukštos vietos ir savo visų tur-
tų. 1614 metais tapo ištremtas į Manilą, kur
ir mirė 3 dieną vasario, 1615 metais, eidamas
63 savo amžiaus metus, reikšdamas gilaus ti-
kėjimo ir atsidavimo Dievo valiai. Prieš savo
mirtį jisai ragino savo moterį ir vaikus buti
ištikimais katalikų tikėjime, nes tiktai per jį
yra galimas išganymas.

Manilos metraštis skelbia, kad toji ištrem-
toji šeimyna sugrįžo atgal, bet nieko nesako
koku budu jie tai padarė, nė pavardę prisiė-
mė apsiginti nuo persekiojimų. Kas su jais ir
su Takatsuki katalikais atsitiko, tuolaikiniai
raštai nieko nekalba.

* * *

Jau 60 metų kaip katalikų misijonieriai
vėl sugrįžo į Japoniją, nes 1868 metais jau įsi-
steigė naujai Osakos mieste. Tuojau visokiais
budais pradėta ieškoti katalikiškų sodybų lie-
kanų Osakos ir ypatingai Takatsuki apielinkėse,
bet visas triušas buvo veltui. Buvo jau visos
vilties nustota kuomet nors ką rasti.

Tuo laiku, 1919 metais, vienas sodietis
atrado vieną katalikišką kapinių akmenį kaime
Sendaiji, 3 mylias atstu nuo Takatsuki kai-
melio. Kiek vėliau rasta daugiau tokių akmenų
aplinkiniuose kaimuose; visi šitie akmens turi
1600 metų užrašus.

Šitie radiniai atkreipė dviejų imperatori-
nio universiteto Kyoto profesorių dėmę. Jie at-
vyko apžiūrėti rastų akmenų ir pradėjo ar-
keologinius kasinėjimus. Buvo geros pasekmės.
Vienoje šeimynoje jie rado įvairių tikybinių
ženklų iš 16 šimtmečio, butent — paveklus
Išganytojaus, švenč. Marijos Panos, šv. Pran-
ciškaus Ksavero; daug rašančių, ir tikybinių
knygelių, kaip Nusidėjėlių Vadas, Krikščiony-
bės Mokslas ir kitų, verstų iš ispanų į japonų
kalbą ir atspausčių mieste Nagasaki apie 1600
metus. 1923 metais kitose šeimynose jie vėl ra-
do: kryžiukų, paveklus, signosėlių, aštutinių
ir t. t. Šitie radiniai sudomino visą Japonijos

šviesuomenę; vienas žymiausių laikraščių "Asahi" Osakoje patalpino ilgus aprašymus apie tuos radinius ir jų praeitį, kartu pažymėdamas ir dabartinę katalikų darbuotę Japonijoje.

* * *

Osakoje visi katalikai, bet ypatingai vietinis vyskupas, labai susidomėjo tais įvairiais radiniais. J. E. Castanier įsakė man pasiteirauti ar gi jau jokiū būdu nebutų galima rasti pirmutinių katalikų ainių?

Gruodžio 2 dieną, 1923 metais aš išvykau į minėtąją vietą. Kartu su manim išvyko vienas Osakos katalikas p. Petras Toda. Mus labai kas tenorėjo priimti, išskyrus vieną šeimyną. Bet koks buvo mūsų džiaugsmas, kuomet toji šeimyna sutiko mums parodyti pas save turinčius krikščionybės ženklus, kuriuos jie pavidėjo iš savo bočių.

Tuomet aš patariau savo kelionės draugui, kuris buvo mano geras parapijietis, kad jisai apsigyventų Sendajį kaimo apielinkėse. Jisai sutiko; išnuomavome jam kambariuką ir jisai tenai apsigyveno. Jojo pastangų dėka, pirmutiniai ledai tapo pralaužti — geri draugiški santykiai užsimezgė su kaimynais. Po kiek laiko aš vėl atvykau ir tapau priimtas Nekatani šeimynoje. Tuomet tai teko isikalbėti su viena ncrege jau senute, 85 metų amžiaus.

* * *

Sendajį yra kokios 40 namų kaimas. Žymieusia šeimyna tai Nekatani, kuri gyvena dideliuose puikiuose namuose. Tai patriarkališka šeima, kurioje dabar dar gyvena keturios kartos. Tosios šeimos senis yra viso kaimo gerbiamas ir visų klausomas.

Bet, misijonieriui svarbiausias žmogus buvo senutė, turinti 85 metus amžiaus. Nežiurint savo gilios senatvės, toji senutė dar valdė savo visais pajautimais. Jai ir priklauso papasakojimas apie praeitį.

Mano dideliausiam nusistebėjimui, toji senutė sukalbėjo man "Sveika Marija", kuri malda ėjo iš lupų nuo bočių ainiams. Toji malda tapo atkalbėta be jokios klaidos gražia japonų kalba; tiktai keletas žodžių lotyniškų,

kaip pavyzdžiui gratia-maloné.

— Ar tamsta kalbi kuomet nors tą malda? užklausiau.

— Taip, laikas nuo laiko, kuomet namuose atsitinka kokia nors nelaimė. (Dabar jinai kalba tai kasdien).

Kitados, kalbėjo senutė, kuomet kas nors šeimynoje numirdavo, visi senesnieji susirinkę atkalbėdavo tris kartus ražančių už mirusį. Mes budavo visa tēmydavom kas vyksta. Per kiekvienas laidotuves ateidavo iš Takatsuki vienas valdininkas ir patikrindavo lavoną ar tasisai neturi kokių nors krikščionybės ženklų, tikybos, kuri buvo vadinama nedora. Kuomet numirė mano tėvukas, aš tuomet buvau 14 metų. Jojo lavonas buvo smulkiausia tyrinėjamas; mes visi buvome pilni baimės. Tuo pat laiku, kuomet išvyko valdininkai, mano tėvas sudegino visas popieras ir visas tikybinias knygas, kurių dar buta mūsų namuose. Po to mes teturėjome tiktai vieną kryžių, vieną švenč. Marijos Panos paveikslą, vieną ražančių ir vieną ašutinę.

Jinai man tuomet parodė tuos tikybinius ženklus, kuriuos dar ir šandie laiko kaip brangiausias savo bočių palaikus.

— Ar nuo to laiko buta nors vienų laidotuvių, į kurias jus kvietėte bonz'a? užklausiau senutės.

— Taip, jinai atsakė, mums tuomet reikėjo apsisaugoti, kad mes neišsiduotume. Todėl, kada jie giedojo budiškas giesmes, mes užpakalyj jų kalbėjome savas maldas.

— Ar tamsta neatmeni, kuomet dar buvai mažiukė, ar tau ant kaktos nedaryta jokių ceremonijų?

— Taip, atsakė senutė, aš žinau, kuomet aš dar buvau mažutė mano tėvas su vandeniu ant mano kaktos padarė kryžiaus ženklą.

(Bus daugiau).

Lietuvos Žinios

Lietuvos Ministrų Kabinetas sudarytas naujas:

Bistras — ministeris pirmininkas ir valstybės apsaugos ministeris.

Karoblis — teisingumo ministeris.

Krupavičius — žemės ūkio ministeris.

Jokantas — švietimo ministeris.

Reinys — užsienio reikalų ministeris.

Sližys — susisiekimo ministeris.

Endziulaitis — vidaus reikalų ministeris.

Karvelis — finansų ministeris.

Stankus — kontrolierius.

Lietuvių kalbos vadovėlis. Išėjo iš spaudos Rygiškių Jono *Lietuvių kalbos vadovėlis*. Jis taikomas pirmoms vidurinių mokyklų klasmėms. Išleido b-vė "Vaiva" 1925 m.

Knyga apie Rusiją. Augustinas Janulaitis parašė ir išleido knygutę: *Lietuva ir dabartinė Rusija, kurioje supažindina lietuvius su Rusija ir numato galimybes, ko galėtų Lietuva tikėtis iš Rusijos pusės.*

Vagiliai. Kaune senoje rinkoje atvažiuavusiems ūkininkams dažnai dingsta iš vežimų daiktai. Matyt, veikia suorganizuotų vagilių gauja.

Auga Alytus. Alytus smarkiai auga. Pernai pastatyta gimnazijai murai; taip pat daug patogių namų. Visame miestelyje skubiai daromi cementiniai šaligatviai.

Naujakuriai. Apie Tauragę išparecliaus ketetą dvarų, jų vietoje pridygo nedidelių namelių. Mažažemiai ir bežemiai džiaugiasi turėdami nuosavios dabar žemės sklypą, tik pradžioje daug vargo turi, nes maža pinigų teturi.

Javų derlius. Žemkenčių rugių derlius visoje Lietuvoje dvigubai geresnis, negu perėjtais metais. Vienas ha davė nuo 23 iki 33 centnerių. Žemkenčių kviečių derlius taip pat žymiai geresnis už pernykštį. Vienas ha davė apie 27 centn. kviečių.

Studentų skaičius universitate. Šį rudenį studentų skaičius universitete padidėjo keliais

šimtais naujų studentų. Numatoma, kad universitetą lankys apie 2.500 studentų.

Žemės ūkio paroda Alytuje prasidėjo rugsėjo 21 d.

Lietuvos Banko turtas. Rugsėnio 31 d. Bankas turėjo aukso už 33.564.603 lt. 76 cent., dolerių ir kitos svetimos tvirtos valiutos 25.930.579 lt. 29 cent., metalinių pinigų apyvartyje — 2.150.314 lt. 64 cent.

Gėdulo dienas. Vilniui vaduoti sąjungos vykdomasis komitetas ruošia spalio 9 d. Vilniaus praradimo paminėjimą ir kviečia savo esamus skyrius dauginti narių skaičių, ruošti toms sukaktuvėms. Bė to ši sąjunga žada sukviesti visų žymesniųjų organizacijų atstovus, tikslu sudaryti "Spalio 9 d. Komitetą", kuris ir rūpintų sukaktuvių rengimu.

Komisija pagerinti savivaldybių finansams. Ministrų kabineto paskirta tam tikra komisija iš vidaus reikalų, švietimo minist. ir Valstybės kontrolės atstovų; komisija tirs savivaldybių finansinius klausimus ir ieškos būdų jiems pagerinti.

Vilniaus rinkliavos nauda. Panevėžyje rugs. 13 d. vietos šauliai suruošė paskaitą — koncertą. Paskaitos tema: "Vilniaus vadavimas", skaitė buvęs Lietuvos Šaulių Sąjungos Vyršinininkas majoras Klimaitis. Koncerto dalį atliko buvęs Lietuvos Valstybės operos artistas A. Vaičiūnas.

Išspręstas Lietuvos mažumų klausimas. Neseniai prasidėjusioj 35-oj Tautų Sąjungos sesijoj Ženevoj, tarp kitų klausimų buvo ir Lietuvos mažumų skundas prieš valdžią dėl žemės reformos. Referavo Brazilijos delegatas Mello Franko. Jis pasiūlė Sąjungos plenumui šiame klausime pasitikėti politiniu Lietuvos vyriausybės protu.

Priešalkoholinė konferencija. Rugsėjo 1 d. Ženevoj prasidėjo tarptautinė konferencija kovai su alkoholiu. Lietuvą konferencijoje atstovauja D-ras Zaunius, D-ras Eretas, ir D-ras Sakalauskas.

MUSŲ DARBAI

DETROIT, MICH. Prie šv. Jurgio par. vėl pradėjo darbuotis šv. Pranciškaus Seserys. Šiais metais jų atvyko septynios. Tai vis nuopelnas gerb. mūsų klebono kun. J. Čižausko, kuris pats budamas labai palankus vienuolynams, daug triuso ir vargo padėjo pagelbėdamas šv. Pranciškaus Seserims įsikurti Pittsburghe.

Mes-gi džiaugiamės susilaukę sesučių-mokytojų, nes žinome, kad tik jos gali tinkamai išmokyti visų mokslų ir gero elgimosi mūsų vaikučius.

Parapijonas.

MONTELLO, MASS. Didž. gerb. kun. J. Švagždys, laimingai sugrįžęs iš Lietuvos po atostogų, vėl savo veiklumu uždega parapijonus darbuotis Bažnyčios ir Tautos labui.

Su tokiu vadu kaip mūsų klebonas gerb. kun. J. Švagždys mes bolševikuojančius socialistėlius beregint suvarysime į ožio ragą.

Paduočiau saviems dar vieną budą tai atsiekti, — tai platinti katalikišką spaudą ir ypač "Laivą." Jie, nabagėliai, suklaidinti tikėjimo dalykuose, lai išvysta šviesą.

Vincas A.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJAI.

Tikrai tenka pasidžiaugti, kad Kolegijos reikalas ima vis didesnę apilinkes apimti. Štai jau turime naują susitvėrusią 19-tą Kolegijos Remėjų skyrių, West Sidėje, Chicagoje, Ill. Narių, tiesa, neperdaugiausiai pačiai pradžiai, bet girdėti, kad West Sidiečiai mano "subitinti" Remėjų skaičiumi visas kitas kolonijas. Žiūrėsime, ar jie savo nusistatymą išlaikys, nes jau girdėti, kad ir kitose, net tolymesnėse kolonijose žadama naujų Remėjų vajų padaryti. Visi supranta, kad Bernaičių Kolegijos reikalas yra remtinas, tad ir remia.

MARIJONŲ REMĖJŲ 19-to SKYRIAUS NARIŲ SĄRAŠAS.

U. Mašėnienė	
J. Kulikauskas	\$3.00
A. Kulikauskienė	\$3.00
B. Kamarauskaitė (amžina narė)	\$5.00
A. Kamarauskas	\$3.00
M. Kadzevskis	\$3.00
A. Peldžius	\$3.00
D. Gasparkienė	\$3.00
E. Dorienė	\$3.00
M. Mikšienė	\$3.00
O. Paplauskienė	\$1.00
F. Šliogerienė	\$3.00
A. Povilauskas	\$3.00

J. Povilauskas	\$3.00
J. Budzinskiene	\$3.00
J. Vilčiauskas	
M. Birjotienė	
E. Šiaulienė	\$3.00
F. Stogiutė	
O. Gaidaitė	\$3.00
J. Šarka	\$3.00
J. Kudulienė (amžina narė)	\$40.00

SKYRIAUS VALDYBA:

Pirmininkas, A. Peldžius,
Kasininkas, F. Šliogerienė,
Raštininkas, M. Kadzevskis, 2058 W.
23rd Street.

Remėjų Centras dėkoja visiems naujiems Kolegijos Remėjams, Remėjoms už paramą, ypač-gi Antanui Peldžiui už malonų pasitarinimą kolonijai, organizuojant skyrių.

Prie Kolegijos Remėjų iš Baltimorės, Md. prisirašė:

Veronika Pilipauskienė	\$3.00
P. Kazlauskienė	\$3.00
Ona Gručkiūnienė	\$3.00
A. Santariene	\$3.00

Visiems ačiu už paramą, o ypač p. Giedrienei už patarnavinimą, susirašant su Centru.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Atlaidai.

KLAUSIMAS. Per vienus atlaidus girdėjau kunigą sakant, kad daug žmonių atėjo į atlaidus, bet nežinia ar bent penki jais pasinaudojo. Aš tuo labai susirūpinau ir laukiau progos paklausti, ar aš apturėjau atlaidus, ar ne.

“L.” skait. O. N. S. iš Boston, Mass.

ATSAKYMAS. Mes ir gi nežinome, ar Tamsta apturėjai tuos atlaidus, ar ne, nes neviską klausdama paaiškinai. Štai ko Bažnyčia reikalauja, kad galėtų kas gauti atlaidus. Kad būtų krikštytas, kad nebūtų atskirtas nuo Bažnyčios (can. 2262) — nebutų ekskomunikuotas. Be to, kad būtų pašvenčiamosios malonės stovyje, norėtų gauti atlaidus ir atliktų įsakytus darbus, butent: atlikti tą dieną, ar iš vakaro išpažintį, priimti Komuniją, aplankyti ba-

žnyčią, ar koplyčią, pasimelsti šv. Tėvo intencija. O toji intencija yra, kad būtų išaugštinta Šventoji Bažnyčia, kad išnyktų atskalos ir klaidatikystės, kad atsiverstų nusidėjėliai, kad prasiplatintų šv. katalikų tikėjimas, kad taika ir ramybė viešpatautų valstijų tarpe. Jeigu nėra nurodyta kokias maldas taja intencija kalbėti, užteks sukalbėjus keletą poterių. (can. 934, 1.)

Jeigu Tamsta paminėtas sąlygas išpildei, — pelnei atlaidus, jeigu ne, — nei Tamsta nebuvai tų penkių skaičiuje.

Šventumas.

KLAUSIMAS. Aš noriu būti šventas. Ką turiu daryti?

“L.” skait. P. K.

ATSAKYMAS. Kiek galėdamas tobuliau išpildyk apsirinkto luomo pareigas.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24th, 1922.

Of “Laivas” (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., for October 1st, 1925, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. Dr. K. Reklaitis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Editor of the “Laivas” and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24 1922 embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher: Draugas Pub. Co., 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Editor: Rev. Dr. K. Reklaitis, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: None.

Business Manager: Vincent Kulikauskas, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Draugas Publ. Co., i. e.: Rev. H. Vaičiūnas, 4943 W. 15th St., Cicero, Ill.; Marian Fathers, 2336 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: Marian Fathers 2336 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list

of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder of security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

Sworn to and subscribed before me this 30 September, 1925.
Rev. Dr. K. Rėklaitis.
Justin Mackiewicz
 Notary Public

(May commission expires June 8, 1928.).

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguna mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ūgų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Aprg.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
 Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
 K R A U T U V Ė

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
 Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
 Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
 INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigūs ir
 Parduodam Laivakortes.